

РЕШЕНИЕ

№ 636

гр. Враца, 27.10.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ВРАЦА, I ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в публично заседание на единадесети октомври през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Иван В. Никифорски

при участието на секретаря Нина К. Луканова
като разгледа докладваното от Иван В. Никифорски Гражданско дело № 20221420102099 по описа за 2022 година

Предявени са три обективно кумулативно съединени искиове с правно основание: чл. 128, т. 2 КТ; чл. 224, ал. 1 КТ и чл. 221, ал. 1 КТ.

Производството е образувано по постъпила искова молба от А. Ч. С., ЕГН:***** против „ЕНЕРГОРЕМОНТ ГРУП“ ООД, ЕИК: 112666356, със седалище и адрес на управление в гр.Пазарджик, ул. Св. Иван Рилски № 2, ет. 2. В исковата молба се навеждат твърдения, че ищцата работила при ответника в отдел ПТО /производствено-технологичен/ по силата на срочен трудов договор за изпитване № 109/29.11.2021 г., според който продължителността на работното време е 40 часа седмично при 5-дневна работна седмица и основна работна заплата от 800 лв., както и допълнителни трудови възнаграждения - бонус 400.00 /четиристотин/ лева - устно договорен, като тази сума не фигурира писмено в сключения между страните договор. Така окончателно договорено месечно трудово възнаграждение възлизало в размер на 1200 /хиляда и двеста/ лева стартово.

Ищцата посочва също така, че за времето от 29.11.2021 до 27.04.2022 г. /5 месеца/ лично, ежедневно, на добра воля, стриктно, точно и отговорно полагала труд по трудовото правоотношение, въпреки забавеното и неточно заплащане от страна на работодателя от началото на сключването на договора до момента на прекратяването му, поради което счита, че заплатите са законно полагащи й се, дължими и изискуеми по съдебен ред. След като договора бил прекратен по нейно желание на основание чл. 327 ал. 1, т. 2 от Кодекса на труда, работодателят не й изплатил полагащите се суми за трудово възнаграждение, обезщетение за неизползван отпуск, обезщетение по чл. 221, ал. 1 КТ. Предявени са три обективно кумулативно съединени искиове за осъждането на ответника, както следва: по чл. 128, т.2 КТ за сумата от 3010,00 лв., представляваща неплатено трудово възнаграждение за периода от м. декември 2021 г. до месец април

2022 г., включително; иск по чл. 224 КТ - обезщетение за неплатен годишен отпуск за девет работни дни в размер на 378,90 лв. и иск по чл. 221, ал. 1 КТ вр. чл. 327, ал. 1, т. 2 КТ за сумата от 800,00 лв. Претендира се и присъждането на законна лихва върху всяка една от главниците, считано от предявяването на исковата молба до окончателното погасяване на задължението. Претендира разноски.

В срока по чл.131 ГПК не е постъпил писмен отговор от ответника на исковата молба.

С протоколно определение от 11.10.2022 г., на основание чл. 214, ал.1 ГПК, е допуснато изменение на предявените искове, както следва: искът по чл. 128, т.2 КТ е останал предявен за сумата от 2139,27 лв. нетно възнаграждение, вместо за първоначалния предявен размер от 3010,00 лв.; намален е размерът на иска по чл. 224, ал. 1 КТ, като същият е предявен за сумата от 327,27 лв., вместо за първоначално предявения размер от 378,90 лв. Съдът на основание чл.232 ГПК е прекратил производството по тези два иска за разликата до пълния предявен размер, след направеното изменение на иска. Прекратителното определение не е атакувано от страните и е влязло в законна сила.

След като взе предвид събраните по делото доказателства, становищата и доводите на страните, съдът прима за установено следното от фактическа страна:

Видно е от приетия по делото трудов договор № 109/29.11.2021 г., че считано от 30.11.2021 г. между страните е съществувало трудово правоотношение, по силата на което, ищцата заемала длъжността „Специалист“, код по НПКД: 33433008 при ответника с основно трудово възнаграждение в размер на 800 лева. Определен и срок за изпитване на основание чл.70 КТ в размер на три месеца.

От приетата по делото заповед № 276/27.04.2022 г., се установява, че считано от 28.04.2022 г. трудовото правоотношение между страните било прекратено на основание чл. 327, ал. 1, т. 2 КТ. В заповедта е отразено, че на лицето следва да се изплатят обезщетения по чл. 221, ал. 1 КТ, както и по чл. 224, ал. 1 КТ.

Прието като доказателство по делото е и писмо изх. № 22055010 / 21.06.2021 г. от Изпълнителна агенция „ Главна инспекция по труда“ до ищцата А. Ч. С. във връзка с нейно искане вх. № 22064825/ 08.06.2022 г., с което я уведомяват, че е извършена проверка при ответника и констатирано, че последният не и е изплатил суми за трудово възнаграждение.

По делото е приета съдебно-счетоводна експертиза, съгласно чието заключение Брутният размер на неизплатеното трудово възнаграждение за периода от 29.11.2021 г. до 28.04.2022 г е сума в размер на 3 039.27 лв. Нетният размер на неизплатеното трудово възнаграждение за периода от 29.11.2021г. до 28.04.2022 г е сума в размер на 2 139.27 лв. и по месеци е както следва: за м. януари 2022 г. - сума в размер на 364.48 лева; за м. февруари 2022 г. сума в размер на 620.78 лева; за м. март 2022 г. - сума в размер на 608.95 лева; за м. април 2022 г. сума в размер на 545.06 лева. Вещото лице е изчислило, че брутният размер на полагащото се на ищеца обезщетение по чл.224 , ал.1 е сума в размер на 327.27 лв. Сумата е изчислена като среднодневното брутно трудово възнаграждение в размер на 36.36 лева за м. февруари 2022 г. е умножено по 9 дни - полагащ се платен годишен отпуск за пропорционално отработеното от ищеца работно време. Отражено е също така, че брутният размер на неизплатеното обезщетение по чл.221, ал. 1 от КТ е сума в размер на 800.00 лева, представляваща брутното трудово възнаграждение за м. февруари 2022 г.

Експертизата е приета, като същата не е оспорена от страните. Съдът я кредитира

с доверие, като счита, че е обективна и компетентно изготвена.

При така установеното от фактическа страна, съдът прави следните правни изводи:

По иска по чл. 128, т. 2 КТ

За основателността на предявения иск в тежест на ищеца е да докаже, че в процесния период между страните е съществувало трудово правоотношение, по силата на което ответникът е имал качеството на работодател. В тежест на ответника е да докаже положителния факт на изпълнение на задължението за погасяване на дълга.

Фактът на съществуващото трудово правоотношение между страните в процесния период се установява, както от приетите по делото трудов договор № 109/29.11.2021 г., заповед № 276/27.04.2022 г. за прекратяване на трудовото правоотношение, така и от приетата по делото съдебно-счетоводна експертиза, изготвена след проверка на ведомостите на ответника.

Установи се по делото, че неплатеното трудово възнаграждение за процесния период е в общ размер от размер на 2 139.27 лв. и по месеци е както следва: за м. януари 2022 г. - сума в размер на 364.48 лева; за м. февруари 2022 г. сума в размер на 620.78 лева; за м. март 2022 г. - сума в размер на 608.95 лева; за м. април 2022 г. сума в размер на 545.06 лева. Искът следва да бъде уважен до пълния предявен размер от 2 139.27 лева /нетно /, ведно със законната лихва върху главницата, считано от 04.07.2022 г. до окончателното погасяване

По иска по чл. 224, ал. 1 КТ

Предявен е иск за заплащането на обезщетение за неизползван платен годишен отпуск за 9 дни в размер на 378,90 лева, като след допуснатото изменение на размера на иска, същият е останал предявен за сумата от 327.27 лева.

В тежест на ответника по предявения иск е да докаже или ползването на отпуска за процесния период, или плащане на обезщетението за неползването му. В тежест на ищеца е да докаже размера на brutното трудово възнаграждение по смисъла на чл. 177 КТ.

По делото безспорно се установи, че ищецът се е намирал в трудово правоотношение с ответника, считано от 29.11.2021г. до 28.04.2022 г. Ответникът не доказва ползване на платения годишен отпуск на ищеца, нито заплащане на обезщетение за неползването му. Налага се извод, че искът е основателен. За установяване размера на дължимото обезщетение съдът взе предвид приетата по делото съдебно-счетоводна експертиза, съгласно чието заключение се установи, че към момента на прекратяване на трудовото правоотношение ищцата не е използвала 9 дни платен годишен отпуск. Експертът е посочила, че дължимият размер на обезщетение е сумата от 327.27 лева. Искът следва да бъде уважен в пълен размер, ведно със законната лихва върху главницата, считано от 04.07.2022 г. до окончателното погасяване

По иска по чл. 221, ал. 1 КТ вр. чл. 327, ал. 1, т. 2 КТ

Предявен е иск за сумата от 800,00 лв., представляваща размера на едно brutно трудово възнаграждение, дължимо при прекратяване на трудовото правоотношение от работника или служителя без предизвестие по чл. 237, ал. 1 т. 2 КТ – когато работодателят забави изплащането на трудовото възнаграждение или на обезщетение по КТ или по общественото осигуряване.

За основателността на предявения иск в тежест на ищцата е да докаже размера на

претендираното парично обезщетение, както и наличие на основание за заплащането му, докато в тежест на ответника е доказването на положителния факт на изпълнение на задължението за погасяване на дълга.

Видно от приетата по делото заповед за прекратяване на трудово правоотношение, основанийето на което е настъпил конститутивния факт на прекратяване е чл. 327, ал. 1, т. 2 КТ, което е и едно от предвидените в разпоредбата на чл. 221, ал. 1 КТ основания за изплащане на обезщетение от работодателя. От приетата по делото експертиза се установява, че размерът на дължимото и неизплатено обезщетение е в размер на 800,00 лв. Предявеният иск следва да бъде уважен в пълен размер, ведно със законната лихва върху главницата, считано от 04.07.2022 г. до окончателното погасяване

По разноските:

При този изход на спора, на основание чл. 78, ал. 1 ГПК ответникът следва да бъде осъден да заплати на ищцата сумата от 460.00 лева, представляваща направени разноски в производството за заплатено адвокатско възнаграждение.

На основание чл. 78, ал. 6 ГПК, ответникът следва да бъде осъден да заплати в полза на бюджета на съдебната власт по сметка на РС Враца следващата се държавна такса и разноски по делото, или сумата от общо 435,57 лв., от които – 185,57 лв. държавна такса, изчислена съгласно правилото на чл. 1 от Тарифата за държавните такси, които се събират от съдилищата и 250,00 лв. възнаграждение за вещо лице.

На осн. чл. 242, ал. 1 ГПК следва да бъде постановено предварително изпълнение на решението в частта за присъденото възнаграждение за труд.

Така мотивиран, Врачанският районен съд

РЕШИ:

ОСЪЖДА „Енерго Ремонт Груп“ ООД, ЕИК: 112666356, със седалище и адрес на управление в гр.Пазарджик, ул. Св. Иван Рилски № 2, ет. 2 да заплати на А. Ч. С., ЕГН:***** сумите, както следва:

- на основание чл. 128, т. 2 КТ сумата от **2 139.27 лева**, представляваща неизплатено / **НЕТНО** / трудово възнаграждение за периода от м. декември 2021 г. до месец април 2022 г., включително, ведно със законната лихва върху главницата, считано от 04.07.2022 г. до окончателното погасяване;

- на основание чл. 224, ал. 1 КТ сумата от **327,27 лв.**, представляваща обезщетение за неизползван платен годишен отпуск за 9 дни в периода на съществуване на трудовото правоотношение между страните, ведно със законната лихва върху тази сума, считано от 04.07.2022 г. до окончателното погасяване на сумата;

- на основание чл. 221, ал. 1 КТ вр. чл. 327, ал. 1, т. 2 КТ сумата от **800,00 лв.**, представляваща размера на едно трудово възнаграждение, дължимо при прекратяване на трудовото правоотношение от работника или служителя без предизвестие по чл. 237, ал. 1 т. 2 КТ, ведно със законната лихва върху тази сума, считано от 04.07.2022 г. до окончателното погасяване на сумата;

- на основание чл. 78, ал. 1 ГПК сумата от **460.00 лева**, представляваща

направени по делото разноси за заплатено адвокатско възнаграждение.

ОСЪЖДА на основание чл. 78, ал. 6 ГПК „Енерго Ремонт Груп“ ООД, ЕИК: 112666356, със седалище и адрес на управление в гр.Пазарджик, ул. Св. Иван Рилски № 2, ет. 2 да заплати в полза на бюджета на съдебната власт, по сметка на Районен съд - гр. Враца, сумата от **435,57 лева**, от които – **185,57 лв.** държавна такса и **250,00 лв.** възнаграждение за вещо лице

ПОСТАНОВЯВА на основание чл. 242, ал. 1 ГПК предварително изпълнение на решението в частта на присъденото трудово възнаграждение.

ПРЕПИС от решението да се връчи на страните съобразно нормата на чл.7, ал.2 ГПК.

Решението може да бъде обжалвано пред Окръжен съд гр. Враца в двуседмичен срок от връчването му на страните, а в частта на постановеното предварително изпълнение, в която част има характер на определение, може да се обжалва с частна жалба в едноседмичен срок от връчването му пред Окръжен съд гр. Враца.

Съдия при Районен съд – Враца: _____